

Comentariul poeziei "Din ceas, dedus" de Ion Barbu

Printre poeziile care ilustreaza "fetele" eului pot fi amintite: "Din ceas, dedus" si "Dioptrie". In acetse texte, eului poetic ii revine responsabilitatea de a inlatura valul care acopera adevaratul chip al lumii, pe care-l eternizeaza, transsubstantiat, in vers. Dezvaluirea ar putea echivala cu o intoarcere la starea primordiala a poeziei si la cea pura, sacra, a lumii.

Textul care deschide volumul, preluandu-i si titlul, "Joc secund", reprezinta un prim pas in procesul de initiere in tainele creatiei poetice.

Titlul, sugestiv, pune in evidenta ideea centrala si crezul poetic : poezia reprezinta o dematerializare a lumii prin oglindire, o reprezentare purificata a lumii, cratia devenind "un joc secund, mai pur". Lumea vazuta ca o copie a lumii perfecte este salvata de spatiul poeziei, spatiul jocului secund, atemporal "din ceas dedus", aspatial, teritoriu imaginat al experientelor spirituale pure.

Poezia porneste de la viata, dar nu se confunda cu aceasta ; ea se inalta pe "inecarea" universului real printr-un joc al oglinzirii, devenind un sublimat, o copie geometrizata a lumii.

Primul vers contine un element -cheie al textului, propagat dupa principiul undei in intregul corp poetic. Poezia, "adancul acestei calme creste", pune realitatea intre paranteze, iesind din temporalitate, "din ceas dedus", spre a instaura prin reflectarea in oglinda o lume superioara, spirituala, mantuita.

Metaforele care definesc poezia evidentiaza profunzimea acelu creator ("adancul") si ordinea spirituala, intelectuala, pe care aceasta o impune ("calmele creste" amintesc de esenta piscurilor intelectului). Scenariul din primul vers este reluat in versurile urmatoare. Reflectarea in oglinda magica a apei ("grupurile apei", "numai marea") permite transcedentarea fondului biologic al lumii ("cirezilor agreste" ; "meduzele") si circumscrierea esentelor ("joc secund, mai pur" ; "clopotele verzi").

Lumea e joc ; oglinindu-se in spirit, se transforma intr-un alt fel de joc, mai aproape de idee.

Se remarca rolul cromaticii barbiene, culoarea aducand sugestia unei lumi superioare (azurul pastreaza aceeasi imagine eminesciana a infinitului sacru, verdele este culoarea nemuririi, dar si a intelectului).

Eul poetic apare in ipostaza unui "homo ludens", parte a jocului creator, el fiind cel care delimiteaza rarasitul unei noi metode de creatie ce se deschide spre o lume a spiritului ("nadir latent"). Punct simetric al zenitului, "nadirul" ascuns vederii, dar accesibil prin gandire si calcul matematic, este locul in care se situeaza constiinta poetica pentru a "ridica" imaginea sintetizata a lumii si a capta muzica ei secreta, risipita, fragmentara.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Creatorul isi asuma rolul de insumator al "harfelor resfirate", avand puterea de integrare a experientelor poetice si de sublimare a lor in imnurile "harfelor rasfirate". Poezia generate este cantec misterios si plan second al absolutului.

Aluziile la Orfeu sunt inregistrate de imaginea creatiei poetice-cantecul pe care-l "istoveste", reducandu-l la esente.

Actul creator consuma fiinta in dificila incercare de recuperare a fabuloasei muzici a sferelor ce ar putea organiza si da sens intregului univers. Lumea umana nu este decat o masca, un desen complicat. Poezia ce-si alatura puterea spiritului accede intr-un univers de linii si forme pure, care geometrizeaza - ordoneaza si esentilaizeaza-lumea.